

РЕШЕНИЕ

№ 5887

гр. София, 27.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 28.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **3490** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл. 327 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/.
Образувано е по жалба на П. Г. Р. – прокурор в Окръжна прокуратура [населено място], с постоянен адрес в [населено място], срещу Заповед № РД-04-45/11.03.2020 г. на административен ръководител – окръжен прокурор на Окръжна прокуратура [населено място] / ОП-П./, с която на основание чл. 327 от Закона за съдебната власт, на жалбоподателя е обърнато внимание за допуснато от него нарушение по организацията на работата му, възложена със Заповед № РД-04-16/15.01.2020г. на административен ръководител – окръжен прокурор на ОП П. – погрешно и непълно изготвяне на част VI от доклада „Натовареност на прокурорите и следователите”. В жалбата се твърди, че заповедта по чл.327 от ЗСВ е незаконосъобразна, поради несъответствие с формулировката на вмененото нарушение, както и с материалния цакон, поради липсата на субективния елемент – вина за допускане на посочените пропуски, определени в заповедта като нарушение. Във връзка с мотивите в заповедта на административния ръководител и описанието на нарушението като „допуснати множество грешки при посочване на данните, свързани с обема на работа в различните звена на прокуратурата, което е довело до неверни изводи за натовареността на прокурорите, както и до неправилни графични изображения, а относно дейността на следователите не е написал нещо...” развива доводи, че бил на работа до 03.02.2020г., а крайния срок определен в заповедта за изпълнение на възложената му задача бил 07.02.2020г. До 03.02.2020г. не ми бил представен доклад

за работата на следствения отдел в ОП П., поради което не включил данните в проекта доклада, който бил подготвил. Сочил че поради здравословен проблем в семейството му, което живее в [населено място], на 04.02.2020г. се наложило да пътува до [населено място] и да не може да се яви на работа, за което, съобразно установената практика уведомил прекия си ръководител – зам.окръжния прокурор на ОП П. Н. П. отсъствието му да се оформи като отпуск. Твърди, че получил уверение че му е разрешен отпуск от 04.02.2020г. до 07.02.2020г. По отношение на несъответствия в данните развива съображения, че за нуждите на доклада, информация от следствения отдел на ОП П. не била предоставена, поради което към 07.02.2020г. е бил в обективна невъзможност да довърши доклада, дори и да не бил отсъствал от работа. Иска отмяна на заповедта.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован не се явява и представлява.

Ответникът – административен ръководител - окръжен прокурор на ОП П. – В. С., се явява лично, оспорва жалбата като неоснователна и недоказана.

Административен съд София-град, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № РД-04-16/15.01.2020г. на административен ръководител –окръжен прокурор на ОП П., с предмет – изготвяне на годишен отчетен доклад за дейността на Окръжна прокуратура - П. и съответните районни прокуратури за2019г., е разпоредено на посочените в заповедта прокурори, при изготвяне на писмените отчети за конкретните прокурорски дейности по раздели, да съобразяват изисквания, посочени в конкретно определена заповед на главния прокурор, както и определени поименно прокурорите, които да изготвят писмените отчети по раздели от доклада. За раздел VI „Натовареност на прокурорите и на следствените органи” бил определен жалбоподателят - прокурор П. Р.. В заповедта било указано, че обобщените таблици с цифровите данни за дейността на районните прокуратури от района на ОП П. и на самата ОП П. следва да се представят на административния ръководител на ОП П. в срок до 22.01.2020г., като данните в таблиците следва да се проверяват за коректност и съответствие с текстовата част на отчетите и отговорност за това се носи от съответните прокурори. Докладите на определените в заповедта прокурори – отговорници за разделите от доклада, следвало да се представят на административния ръководител на ОП П. в срок до 07.02.2020г.

С посочената заповед относно годишния доклад е бил запознат жалбоподателя П. Р., който изготвил частта от доклада по възложения му раздел по отношение на натовареността на прокурорите в периода 27-28.01.2020г. Съобразно обясненията на жалбоподателя, дадени преди издаване на заповедта за обръщане на внимание, „останаха да се коригират някои неща, както и да се коригират графиките”, за което системния администратор на прокуратура / корекции за графиките/ заявил, че ще направи лично.

Жалбоподателят не отрича,че подготвената от него част от доклада към 03.02.2020г. била в доста „суров вид, като някои неща е следвало да коригирам, тъй като доклада е писан върху частта от миналогодишния доклад”, че както и че не е сигурен дали е поправил данни от миналогодишния доклад, вкл. и дали е „сейфнал” / запаметил/ промените. Във връзка с неизпълнение на възложената му задача по изготвяне на съответната част във вр. с работата на следствието в доклада твърди, че ако бил получил навреме данните от следствието, е щял да я изпълни.

В периода 04.02.2020г. до 07.02.2020г. жалбоподателят ползвал разрешен отпуск, който бил поискан за ползване от него по телефона, поради обаждане от съпругата му за проблеми със здравето на дъщеря му, след като уведомил, че няма нерешени преписки и дела, сроковете по които изтичат в периода на ползване на отпуск. За неизготвената част от доклада жалбоподателят не уведомил при искането по телефона да му бъде разрешено ползване на отпуск, тъй като „не се бил сетил”. Междувременно, съобразно установения ред в ОП П. за получаване на данните, необходими за изготвяне на годишния доклад, всеки прокурор, на когото е възложена съответна част от доклада, търси статистическите данни от служителите в прокуратурата, на които е възложено изготвянето на таблиците към тези части. По отношение на жалбоподателя Р., тези данни е следвало да бъдат изискани и от следствения отдел към ОП П., което той не е направил. Така, при изготвянето на окончателния вариант на доклада от административния ръководител на ОП П. било установено, че липсват данни относно дейността на следователите, както и са налице грешки при посочване на информация за обема от работа в различните звена на прокуратурата, което от своя страна води до неверни изводи за натовареността и до неправилни графични изображения към доклада. Конкретните грешки са посочени в оспорената заповед – вместо действителен общ обем на дейността на ОП П. от 6409 е посочен обем от 5439, вместо обем общо за района 37 255 е посочен обем от 36 255. Констатираните несъответствия са се отразили и на определената средна натовареност на прокурор и следовател. Неизготвената част от доклада, възложена на жалбоподателя, била изготвена от административния ръководител на ОП П..

При тази фактическа обстановка срещу жалбоподателя със заповед на административния ръководител на ОП П. № РД -04-38/24.02.2020г. е било образувано дисциплинарно производство и изискано представянето на писмено обяснение от прокурор Р.. Жалбоподателят представил обяснение на 25.02.2020г., след което на 11.03.2020г. е издадена оспорената заповед, с която, на основание чл.327 от ЗСВ, на жалбоподателя е обърнато внимание, за допуснатото от него нарушение по организацията на работата му, възложена със Заповед № РД-04-16/15.01.2020г. на административен ръководител – окръжен прокурор на ОП П. – погрешно и непълно изготвяне на част VI от доклада „Натовареност на прокурорите и следователите”.

В заповедта е прието е, че жалбоподателят погрешно и непълно е посочил данните във възложената му част от доклада, което е било пречка да бъдат направени в доклада съответните верни изводи, както и че не са установени причини, които да са били обективна пречка за изпълнение на задълженията му. Констатирано е, че данните за дейността на следствения отдел действително не са били представени. С оглед на посоченото е преценено, че от прокурор Р. е извършено виновно нарушение на организацията на работата му, възложена с посочената заповед на административния ръководител, като с оглед добросъвестното изпълнение на задълженията му, критичното отношение към извършеното и местоживеенето на семейството му в друго населено място, обръщането на внимание е оценено като мярка с достатъчен дисциплиниращ и превантивен ефект.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи: На основание чл.327 от ЗСВ административният ръководител може да обръща внимание на съдиите, прокурорите и следователите за допуснатите от тях нарушения по образуването и движението на делата или по организацията на работата им, за което уведомява съответната колегия на Висшия съдебен съвет. Нормата се намира в

глава шестнадесета на ЗСВ, раздел първи с наименование „Дисциплинарна отговорност на съдиите, прокурорите и следователите, на административните ръководители на съда, прокуратурата и следствието, на техните заместници и на членовете на Висшия съдебен съвет“, като представлява вътрешноорганизационна мярка, прилагана от административния ръководител при упражняване на ръководните му функции, която има дисциплиниращ и превантивен ефект. Макар и да не е дисциплинарно наказание, обръщането на внимание в хипотезата на чл.327 от ЗСВ е особена административнодисциплинарна мярка, с неблагоприятни правни последици за кариерното развитие на магистрата. Оспорената заповед Заповед № РД-04-45/11.03.2020 г. административен ръководител – окръжен прокурор на ОП П. е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК, тъй като с нея се засягат права и законни интереси на адресата ѝ. Съгласно общата клауза за обжалваемост на административните актове и преpraщащата разпоредба на чл.328 от ЗСВ, заповедта подлежи на контрол по реда на АПК.

Оспорената заповед е връчена на прокурор Р. на 12.03.2020 г., видно от саморъчното вписване на последната страница от заповедта и е оспорена пред АССГ в 14-дневния срок по чл.149 от АПК. Налице е и активна процесуална легитимация на жалбоподателя, като адресат на оспорената заповед, поради което жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 327 от ЗСВ, с оглед правомощието му по чл.140 ал.1 т.1 от ЗСВ , издадена е в законоустановената писмена форма, като са изложени подробни мотиви, съдържащи пълно описание на относимата фактическа обстановка и направените въз основа на нея правни изводи за наличие на нарушения по организацията на работа на прокурора, възложена със Заповед № РД-04-16/15.01.2020г. на адм.ръководител – окръжен прокурор на ОП П.. С оглед на изложеното съдът не констатира основания за прогласяване на нищожността на заповедта, предвид дължимата служебна проверка за валидността на акта, съгласно чл.168 ал.2 от АПК

С разпоредбата на чл. 327 от ЗСВ законодателят е дал възможност в случаите, когато нарушението на служебните задължения, предвид неговата тежест, обстоятелствата при които е извършено, поведението на нарушителя и настъпилите /евентуално/ вредни последици, не е значително, да не се ангажира дисциплинарната отговорност на магистрата, а със съответен акт на административния ръководител да му се обърне внимание. В ЗСВ липсва определена процедура по отношение на акта, с който на основание чл. 327 се обръща внимание на магистрат за допуснати от него нарушения по образуването и движението на делата или по организацията на работата му, както се урежда по отношение на производството по налагане на дисциплинарните наказания, поради което следва да намерят приложение основните процедурни правила на административното производство, които гарантират изясняване на обстоятелствата относно вината и деянието, както и правото на защита на магистрата, който е привлечен да отговаря за извършване на съответното нарушение.

Основание за приложение на мярката е виновното неизпълнение на задълженията на един магистрат и преценката на административния ръководител, че в конкретния случай не е необходимо да търси дисциплинарна отговорност от провинилия се, а само да постанови акта по чл. 327 от ЗСВ. Въпросната мярка се прилага, когато нарушенията /пропуските/ в работата на магистрата касаят образуването и движението на делата или организацията на работата му.

В конкретния случай съдът, намира че между страните липсва спор по фактите. Съобразно обяснението на жалбоподателя, дадено преди издаването на заповедта по чл.327 от ЗСВ, изготвената от него част от доклада действително е в „суров вид”, като е трябвало да коригира „някои неща”, тъй като е ползвал миналогодишния доклад при работата си, т.е. жалбоподателят не отрича наличието на некоригирани данни, т.е. некоректни данни, както и не отрича липсата на данни за дейността на следствения отдел, тъй като не ги бил получил навреме. Това е единствения спорен факт между страните – дали данните от следствения отдел не са получени навреме, или не са получени навреме, защото въобще не са били изискани. В обяснението си жалбоподателят твърди, че „някакви данни от следствието”, които били „неотнесими към моята част от доклада” му били предоставени от служител на прокуратурата, но не сочи да е изискал относимите данни.

Предвид изложеното съдът приема, че действително жалбоподателя по не е изготвил възложената му част от доклада за дейността на ОП П. за 2019г., с данни за дейността на следствения отдел, а по отношение на данните за дейността на прокурорите е изготвил доклада,но не е проверил данните от таблиците за коректност и съответствие с текстовата част на отчетите.

От друга страна – поради своевременното констатиране на липсата на данни за работата на следствения отдел и не неточно посочените данни в съответната част от доклада, подготвена от прокурор Р., пропуските са отстранени от ответника при „сглобяването” на доклада от административния ръководител на прокуратурата и опасността от представянето на неверни данни в същия е била предотвратена.

Изготвянето на годишен доклад за дейността на съответната прокуратура, представянето му на горестоящия административен ръководител, както и публикуването му на интернет страницата на съответната прокуратура, в определен от главния прокурор срок, е правомощие на административния ръководител на съответната прокуратура, съгласно чл.140 ал.1 т.4 от ЗСВ.

Съгласно чл.140 ал.2 от ЗСВ разпорежданията на административния ръководител във връзка с правомощията му по ал. 1, т. 1 - във вр. с правомощието му да организира и ръководи дейността на съответната прокуратура, са задължителни за всички прокурори, следователи и служители в съответната прокуратура. Посочената правна уредба установява конкретните правомощия на административните ръководители на прокуратурите, като единствено по отношение на правомощието по т.1 – да организират и ръководят дейността на съответната прокуратура, въвежда изрично задължителност на указанията им „за всички прокурори, следователи и служители в съответната прокуратура.” Следващите алинеи на чл.140 от ЗСВ уреждат правомощията на административните ръководители по осъществяването на контрол за спазване на сроковете за извършване на разследването, на проверките по чл. 145, ал. 1, т. 2 и 3 и на сроковете за мерките за процесуална принуда по Наказателно-процесуалния кодекс /чл.140 ал.3/, която дейност може да се извърши и от оправомощени от тях заместници, както и по ръководство на контролната дейност в районите си – чл.140 ал.4 от ЗСВ. Тълкуването на нормата на чл.140 ал.1 т.4 от ЗСВ води до извод, че изготвянето на годишен доклад за дейността на съответната прокуратура, представянето му на горестоящия административен ръководител и публикуване на интернет страницата на съответната прокуратура, в определен от главния прокурор срок, е изключително правомощие само на административния ръководител на съответната прокуратура, съгласно чл.140 ал.1 т.4 от ЗСВ, т.е. част от

неговата отговорност и организация на работа, изрично уредена в закона, но не и на организацията на работа на прокурорите в съответните прокуратури. Оправомощаване на прокурорите, дори и на заместниците на административния ръководител на прокуратурата, да изготвят годишен доклад за дейността на прокуратурата, респ. и отделни негови части, не е предвидено в закона Поради това – за допуснати нарушения в организацията на работа при изготвяне на годишния доклад за дейността на окръжната прокуратура, част от който са и съответните раздели от доклада, не може да се носи отговорност от прокурорите, както дисциплинарна, така и по чл.327 от ЗСВ.

Оспорената заповед е издадена в нарушение на материалноправните предпоставки за законосъобразност по чл. 327 от ЗСВ и при несъответствие с целта на закона, поради което следва да бъде отменена.

Водим от горното съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № РД-04-45/11.03.2020 г. на административен ръководител – окръжен прокурор на Окръжна прокуратура [населено място], с която на основание чл. 327 от Закона за съдебната власт, на П. Г. Р. – прокурор в Окръжна прокуратура [населено място], е обърнато внимание за допуснатото от него нарушение по организацията на работата му, възложена със Заповед № РД-04-16/15.01.2020г. на административен ръководител – окръжен прокурор на ОП П. – погрешно и непълно изготвяне на част VI от доклада „Натовареност на прокурорите и следователите”.

Решението може да се обжалва с касационна жалба, пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ:

